

behandlingen afbrydes og patienten henvises til at søge læge.

Stk. 2. For såvidt angår sygdomstilstande, hvor der kan foreligge hel eller delvis kontraindikation for osseøs manipulationsbehandling, henvises til Sundhedsstyrelsens retningslinier for visse former for kiropraktisk behandling af . . . 1993, jf. bilag 1.

Stk. 3. For så vidt angår kiropraktisk behandling af børn under 1 år henvises ligeledes til bilag 1.

§ 7. Bliver en kiropraktor i øvrigt bekendt med eller får mistanke om, at patienten lider af sygdomme eller sygdomstilstande uden for kiropraktorens virksomhedsområde, skal behandlingen afbrydes og patienten henvises til at søge læge.

§ 8. I de i §§ 6-7 nævnte tilfælde er kiropraktoren dog ikke afskåret fra at foretage kiropraktisk behandling, når en sådan behandling i øvrigt er indiceret og ikke kan antages at påvirke den lægelige behandling af de nævnte sygdomme eller sygdomstilstande. Den kiropraktiske behandling bør i disse tilfælde foregå i samråd med den behandlende læge.

Information m.v.

§ 9. En kiropraktor skal, hvor det er muligt, og hvor der ikke er grund til at antage, at det strider mod patientens ønske, oplyse patienten om dennes sygdom, herunder om undersøgelser, behandlinger og indgreb samt om risiko for komplikationer og bivirkninger.

Stk. 2. Kiropraktoren skal føre optegnelser i patientens journal om den givne information, jf. Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 770 af 26. november 1991 om kiropraktorens pligt til at føre ordnede optegnelser (journalføring).

Straf

§ 10. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 3-8.

Ikrafttræden m.v.

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den . . . 1993.

Stk. 2. Samtidig ophæves Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 749 af 13. november 1991 om kiropraktorvirksomhed.

Sundhedsstyrelsen, den . . . 1993